

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/27/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010612
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112010612.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Ondreja Gáboríka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. apríla 2013 prejednal sťažnosť odsúdeného

H. M.

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom Q., W. č. XX, t.č. v mieste bydliska,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu v Trenčíne č.k. 3Nt/46/2012-52 zo dňa 17. 01.2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 5T/50/2003 zo dňa 27.10.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/1/2010 zo dňa 30.09.2010 bol H. M. uznaný vinným z trestného činu sprenevery spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 248 ods. 1, 5 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, pretože po predchádzajúcej vzájomnej dohode obž. č. 1 H. M. na základe plnej moci udelenej jeho súrodencami D. M., H. M. a Z. M., rod. M., predal dňa 19.11.1997 v Trenčíne v celosti nehnuteľnosť - pozemok par. č. XXX/X v k.ú. W. zapísaný na liste vlastníctva č. XXX, ktorého každý zo štyroch súrodencov bol štvrtinovým vlastníkom, svojmu synovi obž. č. 2 O.. H. M. za sumu 153.820,62 €, ktorá mala byť v splátkach postupne vyplatená do konca roku 2000, pričom obž. 2 O.. H. M. následne predmetný pozemok predal po častiach ďalej a finančné prostriedky získané predajom pozemku neodovzdali D. M., H. M. a Z. M. v podiele im prináležiacom, každému z nich vo výške 38.455,15 €, ale ich použili pre svoju potrebu, čím D. M., H. M. a Z. M. spôsobili celkovú škodu vo výške 115.365,46 €, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov.

Uznesením Okresného súdu v Trenčíne č.k. 3Nt/46/2012-52 zo dňa 17.01.2013 bol návrh odsúdeného H. M. na povolenie obnovy konania v horeuvedenej trestnej veci podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal nesprávnosť výroku uznesenia súdu prvého stupňa, nesprávne právne posúdenie veci a porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo. Podľa jeho názoru, okresný súd rozhodol vo veci striktnie formálne bez dôkladného preskúmania danej veci, predčasne, na základe neúplného vykonania všetkých dostupných dôkazov. Na svojom verejnom zasadnutí nevykonal všetky potrebné dôkazy v záujme úplného zistenia skutkového stavu veci, ale správne nevyhodnotil ani dôkaz, ktorý pripustil, a to výsluch O.. H. M. ml., ktorý svojou výpoveďou viac

ako vážne spochybnil skutočnosti zistené v pôvodnom konaní pred Okresným súdom v Trenčíne č.k. 5T/50/2003. Žiadal preto, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zrušil a vo veci rozhodol sám tým spôsobom, že obnovu konania v prospech H. M. st. povoľuje a aby zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5T/50/2003 zo dňa 27.10.2009, ako aj uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/1/2010 zo dňa 30.09.2010 v časti výrokov týkajúcich sa viny a trestu H. M. st., alebo aby uložil Okresnému súdu Trenčín, aby o veci znovu konal a rozhodol.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd v predmetnej trestnej veci vykonal navrhované dokazovanie na verejnom zasadnutí výsluchom odsúdeného O.. H. M. a s prihliadnutím aj na ďalšie dôkazy správne dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci nie sú splnené podmienky na obnovu konania. Vychádzajúc z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa správne vyriešil otázku, či tento dôkaz by sám osebe, alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi, mohol odôvodniť zmenu pôvodného rozhodnutia. K veci je potrebné uviesť, že O.. H. M. v pôvodnom konaní odmietol vypovedať, pričom odsúdený H. M. poprel spáchanie trestnej činnosti, resp. poprel vedomosť o tom, že by niečo vedel o predaji pozemkov, ktorý realizoval jeho syn O.. H. M.. Preskúmaním pôvodného spisu dospel aj krajský súd k záveru, že na pôvodnom rozhodnutí o vine odsúdeného H. M. nič nemôže zmeniť ani výpoveď O.. H. M.. Odsúdený H. M. bol totiž uznaný vinným predovšetkým na základe výpovedí jeho súrodencov, jeho objektívne preukázaného konania spočívajúceho v zavádzaní súrodencov, v účasti na územnom konaní a tiež listinných dôkazov a jeho vina na predmetnom skutku bola nezvratne preukázaná. Ako súd prvého stupňa v pôvodnom konaní v rozsudku sp. zn. 5T/50/03 zo dňa 27.10.2009, tak aj krajský súd vo svojom uznesení sp. zn. 2To/1/2010 zo dňa 30.09.2010 veľmi logicky a konkrétne odôvodnili na základe dôkaznej situácie vinu H. M. a podľa názoru odvolacieho súdu, na zmene zisteného skutkového stavu, resp. právnej kvalifikácie jeho konania nemôže nič zmeniť ani súčasná výpoveď O.. H. M.. Túto výpoveď je totižto potrebné brať so značnou rezervou a vyhodnotiť ju ako vykonanú v snahe pomôcť druhému páchatelovi - svojmu otcovi a vyvinieť ho z predmetnej trestnej činnosti. Ak by mala byť táto výpoveď pravdivá je namieste položiť si otázku, prečo obvinený O.. H. M. takto nevypovedal aj v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom dňa 23.12.2002, ale odmietol vypovedať. So vzneseného obvinenia mu totiž bolo známe, že spolu s ním je trestne stíhaný aj jeho otec. Predmetom hodnotenia súdu rozhodujúceho o obnove konania musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo napríklad k zmene výpovede svedka, obdobne výpoveď predtým nevypočutého svedka musí súd vyhodnotiť v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už známymi.

Vychádzajúc z horeuvedeného dospel potom aj krajský súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým návrh na povolenie obnovy konania odsúdenému H. M. podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol, je zákonné a správne, pretože vo veci neboli zistené také skutočnosti, ktoré by mohli samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Z uvedených dôvodov preto krajský súd nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.